

Производството по делото е образувано по повод постановление на Районна прокуратура Бургас, с което на основание чл. 375 НПК е направено предложение за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание спрямо обвиняемата Г. С. З., ЕГН ***** за извършено престъпление от общ характер, а именно за това, че на 20.11.2019г. в гр. Бургас, ж.к. „*****“ не положила достатъчно грижи за гръбначно животно – домашно куче от порода питбул, намиращо се под неин надзор, в резултат на което животното /чрез ухапване/ причинило средна телесна повреда на Д.Д.Н., а именно рана от ухапване на палеца на лявата ръка чрез счупване на дистална фаланга на палеца, довело да трайно затруднение движението на лявата ръка за срок от около 1,5 месеца при обичаен ход на оздравителния процес – престъпление по чл. 325в, ал. 1 НК.

В съдебно заседание обвиняемата се явява лично и с адв. Г..

В пледоарията си прокурорът застъпва, че фактическата обстановка, описана в постановлението на БРП е доказана по несъмнен начин, позовавайки се на събраните в хода на досъдебното производство доказателства. Счита, че обвиняемата следва да бъде призната за виновна и освободена от наказателна отговорност, като ѝ се наложи административно наказание „Глоба“ в размер от 2000 лева.

Защитникът на обвиняемата – адв. Г. – БАК заявява, че не оспорва фактическата обстановка, нито правната квалификация, но намира, че следва да се определи наказание при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства.

Обвиняемата З. изразява съжаление, моли за минимално наказание.

Съдът, след като обсъди събраните доказателства и доказателствени средства по отделно и в тяхната съвкупност и в съответствие с разпоредбите на чл. 13 и чл. 18 НПК, намери за установено следното:

От фактическа страна:

Обвиняемата Г. С. З. е родена на *****г. в гр.Д., с постоянен и настоящ адрес в гр. Бургас, ж.к. „*****“, българка, българска гражданка, средно образование, омъжена, неосъждана, работи продавач-консултант в магазин „М.“ обект П., ЕГН *****.

Обвиняемата З. обитава жилище в гр.Бургас, ж.к. „*****“, където живее заедно със съпруга си св.З.З. и дъщеря си - св.С. З. и св.П.Г. - съпруг на последната, който често им гостувал. В жилището си, обв.З., съпругът и дъщеря ѝ отглеждали куче, порода „питбул“, отговарящо на името „Спарк“. Кучето формално - по документи, се водило като собствено на св. С. З., но както тя, така и останалите членове на семейството, вкл. обв.З. били ангажирани в отглеждането му. Кучето излизало на разходка като се слагала каишката в апартамента, но без закачен повод, който се поставял преди излизане от апартамента или на етажната площадка пред апартамента.

На същия етаж в гр.Бургас, ж.к. „*****“ живеела и Д.Д.Н.. На 20.11.2019г., Д.Н. се прибирала от покупки към дома си, влязла в жилищния блок, където живеела, качила се на асансьора и се отправила към жилището си. Стигайки петия етаж, преди Н. да отвори вратата на асансьора, същата била откrehната от обв. Г. З., която извеждала кучето „Спарк“ на разходка. Кучето имало каишка на врата си, но не било свързано за повод, както и било без намордник, т.е. движело се свободно. С откrehването на вратата от страна на обв.З., кучето незабавно и самоволно влязло в асансьора и се нахвърлило върху Н. като я захапало в областта на корема. Пострадалата изпитала силна болка и опитвала да се освободи от захапката на „питбула“, тъй като не я пускал. Виждайки как кучето е захапало Н., обвиняемата също се притекла на помощ, като започнала да дърпа кучето, което висяло на корема на пострадалата. По този начин, Н. успяла да излезе на площадката пред асансьора на етажа, като същевременно била захапана от кучето, което било дърпано от обв.З.. Опитвайки се да се освободи от захапката на „питбула“, лявата ръка на пострадалата попаднала също в захапката на кучето, при което също била ухапана.

Чувайки суматохата пред дома им, на площадката излезли и съпруга на обвиняемата - св.Згуров, дъщеря ѝ - св.С. З. и съпругът на последната - св.Г.. Последният забелязал, че пострадалата имала кървящи наранявания в областта на корема и ръката, поради което се обадил на ЕЕН112, където подал сигнал за ухапаната жена.

Опитвайки да освободи кучето от тялото на пострадалата, обв.З., неколkokратно направила забележка на св.Н. - „да не крещи и да не се дърпа“. Н. изпитвала силна болка в областта на лявата ръка, която била също в захапката на кучето. Опитвайки се да я освободи, ръката на пострадалата подпряла вътрешността на устната кухня на кучето, при което то отпуснало захапката си, след което незабавно било прибрано обратно в дома на обвиняемата. В този момент се появил св. Д. - съсед от 7-мия етаж в блока, който дочул за суматохата във входа и решил да провери какво се случва. Стигайки до етажната площадка на петия етаж, св.Д. видял пострадалата, която подпирала с дясната си ръка корема, като забелязал, че „целите ѝ дрехи отпред били в кръв“. Св.Д. попитал няколко пъти дали имат нужда от помощ, но контакт осъществил единствено с обвиняемата, която на няколко пъти му заявила, че нямали нужда от помощ. На подадения от св.Г. сигнал пристигнали полицейски служители и екип на Бърза помощ, които откарали пострадалата в спешния център, където била прегледана и ѝ било назначено лечение.

Изготвена по делото съдебно-медицинска експертиза дава заключение, че следствие ухапването от страна на кучето „питбул“ на палеца на лявата ръка на пострадалата Н., на която е причинено счупване на дистална фаланга на палеца, като травмите били в пряка причинно-следствена връзка със захапването. Така причиненото счупване на палеца на лявата ръка довело до трайно затрудняване движението на лявата ръка за срок от около 1,5 месеца при обичаен ход на оздравителния процес. Следствие на ухапването на пострадалата още била причинена и рана в областта на корема, довела до временно разстройство на здравето неопасно за живота.

По доказателствата:

Съдът възприе горната фактическа обстановка на базата на събрания в хода на досъдебното производство доказателствен материал, преценен от настоящия състав на основание на чл. 378, ал.2 НПК, а именно:

От гласните доказателствени средства: показанията на свидетелите Д.Н. (л. 28, л. 36); С. З. (л. 32); З.З. (л. 34 ДП и в с.з.); П.Г. (л. 44); Д. Д. (л. 45); от обяснения на обвиняемата, дадени в хода на съдебно следствие.

От писмените доказателства: справка за съдимост; паспорт на кучето л. 58 – 59; медицински документи л. 62-68; л. 71-95; 119-121; отговорн от МВР Дирекция „Национална система 112“ л. 54.

От веществените доказателства: диск от тел. 112 л. 53.

От експертизите: съдебно медицинска експертиза (л. 47).

Всички доказателствени източници са непротиворечиви, логични и допълващи се, поради което и съдът ги кредитира изцяло. Св. З.З. не е бил очевиден при захапването от кучето, поради което същият предава това, което му е казала неговата съпруга обвиняемата З.. От показанията на св. П.Г. се установява, че винаги кучето излиза на разходка като се слага каишката в апартамента, но без закачен повод, който се поставя преди излизане от апартамента или на етажната площадка пред апартамента.

Като цяло фактическата обстановка не се оспорва и от обвиняемата или нейния защитник, поради което и настоящият състав намира за излишно да прави по-детайлен анализ на доказателствените материали.

От правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 325в, ал. 1 НК който не положи достатъчно грижи за гръбначно животно, което се намира под негов надзор, в резултат на което то причини средна или тежка телесна повреда на човек, се наказва с лишаване от свобода до три години или с пробация и с глоба до пет хиляди лева.

С оглед приетата по-горе фактическа обстановка, настоящият състав счита, че обвиняемата е осъществила от обективна и субективна страна всички признаци на състава на престъплението по чл. 325в, ал. 1 НК. Съставомерността на обвинението по чл. 325в, ал. 1 от НК предполага от обективна страна деецът да не е положил достатъчно грижи за гръбначно животно, което се намира под негов надзор, в резултат на което то да е причинило средна или тежка телесна повреда на човек. Съгл. чл.172, т.2 от Закон за ветеринарномедицинска дейност, собствениците на домашни любимци (каквото в случая е кучето) са длъжни да вземат мерки животните да не създават опасност за хора или други животни. Съгласно чл.35, ал.2 от Закон за защита на животните, собственикът е длъжен да предотврати всяка проява на необоснована агресия на кучето, проявена на обществени места и при ситуации, застрашаващи живота или здравето на хора. В тази връзка следва да бъдат установени какви грижи за гръбначното животно са били положени точно на инкриминираната дата и дали същите са били достатъчни, за да предотвратят неблагоприятните последици. От разпита на свидетелите Д.Н.; С. З.; З.З.; П.Г.; Д. Д. и от обясненията на обвиняемата се установи, че на инкриминираната дата 20.11.2019г. грижите за кучето са предоставени на Г. З.. От показанията на св. Н. и кореспондиращите в тази връзка показания на св. Г., се установи, че кучето е изведено на етажната площадка от Г. З. без повод и след отварянето на вратата на асансьора е влезнало вътре, т.е. Г. З. при извеждане на кучето не е положила необходимата грижа и не е поставила повод на животното преди извеждането му от апартамента. От обективна страна деянието е извършено чрез бездействие - Г. З. не упражнила необходимият пряк надзор над кучето, оставено на нейните грижи, вследствие на което то причинило средна телесна повреда на Н.. От субективна страна З. нито целяла, нито допускала настъпването на резултата, вследствие действията на кучето, което се нахвърлило, но била длъжна и е могла да го предвиди, че тъй като кучето е било оставено без повод и без намордник, може да се нахвърли. Поведението на обвиняемата изпълва формата на изпълнителното деяние „неполагане на достатъчно грижи“. Наличието на причинена средна телесна повреда на пострадалата се установява от

заклучението на вещото лице по назначената и извършена по делото съдебно-медицинска експертиза, което не е оспорено от страните, и което настоящият състав възприема като обосновано и изготвено от компетентно вещо лице. Обвиняемата е осъществила деянието по непредпазливост, като не е предвиждала настъпването на общественоопасните последици, но е била длъжна и е могла да ги предвиди. Проявената форма на вината е несъзнавана непредпазливост по смисъла на чл. 11, ал. 3, пр. 1 НК и е в пряка и непосредствена причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат. Това обуславя наказателната отговорност на обвиняемата за осъществено престъпление по чл. 325в, ал. 1 от НК.

По вида и размера на наказанието:

За извършеното престъпление по чл. 325в, ал. 1 от НК се предвижда наказание лишаване от свобода до три години или пробация и глоба до пет хиляди лева. В случая се касае за непредпазливо престъпление. Обвиняемата е с чисто съдебно минало и не е освобождавана от наказателна отговорност по реда на раздел IV на глава VIII от общата част на НК. От деянието няма причинени съставомерни имуществени вреди. Ето защо са налице законово предвидените предпоставки за освобождаване от наказателна отговорност по чл. 78а от НК, а именно:

1. за престъплението се предвижда наказание лишаване от свобода до пет години;
2. с извършеното престъпление не са причинени съставомерни имуществени вреди;
3. към процесната дата обвиняемата е неосъждана и не е била освобождавана от наказателна отговорност по реда на глава VIII, Раздел IV от НК.
4. престъплението не е извършено спрямо орган на власт; не е причинена тежка телесна повреда или смърт; обвиняемата не е била в пияно състояние, не са налице множество престъпления, нито деянието е извършено след употреба на наркотични вещества или техните аналози.

Съгласно константната практика на ВКС, когато са налице предпоставките за приложение на чл. 78а НК, съдът е длъжен да приложи именно тази разпоредба и да освободи дееца от наказателна отговорност с налагане на административно наказание.

В разпоредбата на чл. 78а, ал.1 от НК е предвидено наказание глоба в размер от хиляда до пет хиляди лева. Съдът при определяне на размера на глобата оцени като смекчаващи обстоятелства положителната характеристика за обвиняемата това, че тя работи, не е осъждана, съдейства за изясняване на обективната истина, това, че се е опитала да съдейства на пострадалата, изрази съжаление за случилото се, признава вината си. В същото време съдът оцени като отегчаващо обстоятелство, че кучето системно се извежда на етажната площадка без повод, а той се поставя на самата площадка или по-късно, с което се създава непосредствена опасност за живота и здравето на живущите на етаж и в блока. Така съдът определи наказанието при превес на смекчаващите вината обстоятелства към минимума, на именно 1500 лева. С този размер на наказанието съдът намери, че ще се постигне както индивидуалната, така и генералната превенция.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал.3 НПК, когато съдът намери обвиняемия/подсъдимия за виновен, го осъжда да заплати сторените по делото разноски. В настоящия случай по делото са сторени разноски в размер на 100,80 лв. за изготвена експертиза, поради което и обвиняемата следва да бъде осъдена да ги заплати по сметка на ОДМВР-гр.Бургас.

На основание чл. 190, ал.2 НПК – за присъдените разноси се издава изпълнителен лист от първоинстанционния съд, поради което и обвиняемата следва да се осъди да заплати и сумата от 5,00 лева по сметка на РС-Бургас в случай на служебно издаване на един брой изпълнителен лист.

Мотивиран от горното и на основание чл. 378, ал. 4, т. 1 НПК, съдът постанови решението си.

Да се съобщи на страните, че мотивите на решението са изготвени.

Вярно с оригинала: /п/

КС